

συνεβάρηζε λυσσαδέστερος ὁ κατὰ τοῦ θρησκευέματος πόλεμος· ἐξ ἀνάγκης μᾶλλον ἢ ἐκ φιλελληνισμοῦ, ὡς διεθρυλλήθη, προσικειωθείς ὁ Μωάμεθ τοὺς Ἕλληνας, πρὸς συνοικισμὸν τῆς ἡρημαμένης πρωτευούσης, καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀμαθῶν αὐτοῦ ὑπουργῶν ἐν τῇ διοργανώσει τῆς κατακτηθείσης αὐτοκρατορίας, ἐδείχθη εὐμενής πρὸς τὸν ὑπ' αὐτοῦ καθιδρυθέντα πατριάρχην Γεννάδιον, τοῦ ὁποίου μέχρι τινὸς ἐθαύμασε καὶ ἐσεβάσθη τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἀρετάς· ἀλλ' οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, φθονήσαντες καὶ τὸ ψυχίον τοῦτο τῆς γεννηιοδωρίας τοῦ Πορθητοῦ, πλὴν καὶ ἅμα μὴ δυνάμενοι νὰ τὸ ἀρπάσωσιν ἀποτόμως, διὰ τὸν πρὸς τὸν δοτῆρα σεβασμὸν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξηυτέλισαν τὸν λεγόμενον οἰκουμενικὸν θρόνον, δι' ἄλλεπαλλήλων σκληρῶν φορολογιῶν καὶ ἀπανθρώπων διαρπαγῶν, καὶ τὸ οἰκτρότερον διὰ τοσοῦτων αἱμάτων ἐμόλυναν αὐτόν, ὥστε οὐχὶ ἀδίκως ἐβλυσεν τὸν οἶκτον τῶν ἐπισκεπτομένων περιηγητῶν τὸ ξύλινον ἐκεῖνο παράπηγμα, ἐν ᾧ ἐμόναζε ρακενδύτης γέρον, ὀνομαζόμενος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μόλις ἀπαλλαγεῖς τῶν ἀλύσεων μεθ' ὧν ἐν συνοδίᾳ γιανιτσάρων περιήρχετο τὰς ὁδοῦς, ἐπαίτων τὸ ἔλεος τῶν διαβατῶν πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ νέου χαρακτοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ τύραννος ἐπέβαλλεν αὐτῷ.

Στερούμενοι, ὡς ἐρέθη, πολιτικῶν χρονογράφων, ἠδυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι διὰ τῶν πατριαρχικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρονογράφων, ἠδυνάμεθα νὰ διαφωτίσωμεν σελίδας τινὰς τῆς μαρτυρικῆς ταύτης περιόδου. Δυστυχῶς ὅμως πρέπει ν' ἀποβάλλωμεν καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην.

Ἐνεκα τῶν συνεχῶν διαρπαγῶν, τὰ μὲν ἀρχαιότερα τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξηφανίσθησαν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος ἀρχόμενοι χρονογράφοι, ἢ μᾶλλον πατριαρχικοὶ κατάλογοι, συντεταγμένοι δυστυχῶς ἐξ ἀπλῆς στο-

